



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 7/2020-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. januára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval návrh [REDACTED], zastúpeného advokátom doc. JUDr. Jozefom Sotolárom, PhD., Južná trieda 1, Košice, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Trnovec nad Váhom prijatého na zasadnutí obecného zastupiteľstva 14. novembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia v návrhu

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 3. decembra 2019 doručený návrh [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) prijatého na zasadnutí obecného zastupiteľstva 14. novembra 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Navrhovateľ je bývalým starostom obce [REDACTED]. Obecné zastupiteľstvo prijalo na svojom zasadnutí napadnuté rozhodnutie v rámci konania o ochrane verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov proti navrhovateľovi v dôsledku porušenia čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“).

Obecné zastupiteľstvo v napadnutom rozhodnutí konštatovalo porušenie ústavného zákona navrhovateľom v tom zmysle, že nesplnil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 a 2 [týka sa podmienok a náležitostí oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov, pozn. (ďalej len „oznámenie“)] ústavného zákona za roky 2013 až 2018, a navrhovateľovi uložilo pokutu za porušenie uvedených povinností vo vzťahu k oznámeniu za rok 2018.

3. Navrhovateľ tvrdí, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že vo výroku napadnutého rozhodnutia sú uvedené porušenia za roky 2013 – 2017, ale z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že tieto nie sú predmetom konania, keďže za uvedené nebola uložená sankcia. Navrhovateľ zároveň tvrdí, že k porušeniu jeho práv došlo aj tým, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje konkrétny skutok, za ktorý má byť navrhovateľ zodpovedný, ani z neho nevyplýva, v čom konkrétne obecné zastupiteľstvo videlo porušenie ústavného zákona.

Navrhovateľ v návrhu uviedol: „*Máme za to, že výrok rozhodnutia, tak ako ho prijalo obecné zastupiteľstvo v obci [REDACTED] je nepreskúmateľný a arbitrárny, pretože k vytýkaným porušeniam zákona nepriradilo označenie konkrétneho skutku, za ktorý by mal byť [REDACTED] zodpovedný.*“ Podľa názoru navrhovateľa výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje iba citáciu právnej úpravy, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Navrhovateľ tiež namietá, že obecné zastupiteľstvo si nesplnilo povinnosť náležite zistiť skutkový stav, čo odôvodnil tak, že suma uloženej pokuty je vyráтанá z príjmu, ktorého sumu spochybnilo samo obecné zastupiteľstvo.

5. Navrhovateľ poukázal aj na svoju dlhodobú práceneschopnosť a uviedol, že táto *„zakladá objektívnu nemožnosť rešpektovania formálnych lehôt na splnenie zákonných povinností – na doplnenie k tomu uvádzame, že ihneď ako bol navrhovateľ zdravotne ako tak spôsobilý vyplniť a zosumarizovať podklady vo veci majetkového priznania tak to urobil – a pritom omeškanie tvorí len 6 pracovných dní.“*

6. Napokon navrhovateľ tvrdil, že obecné zastupiteľstvo nedodržalo povinnosť uloženú zákonom č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobodnom prístupe k informáciám“). V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol: *„... zápisnice rovnako ako uznesenia a nariadenia obecného zastupiteľstva je nevyhnutné zverejniť do 10 dní od ich schválenia obecným zastupiteľstvom.*

... obec... zjavne porušuje platnú právnu úpravu a účelovo znemožňuje identifikáciu rozhodnutiu a skutočného priebehu rokovania obecného zastupiteľstva a potenciálne je tým spochybnený obsah rozhodnutia z dôvodu, že nemožno posúdiť, akým spôsobom bola predmetné rozhodnutie prijaté a či je v súlade vyhlásené rozhodnutie s obsahom zápisnice z rokovania obecného zastupiteľstva zo dňa 14. 11. 2019.“

7. Navrhovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho návrhu rozhodol nálezom tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vráti na ďalšie konanie.

II.

Relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu do 30. apríla každého kalendárneho roka podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie,

a) či spĺňa podmienky nezlučiteľnosti výkonu funkcie verejného funkcionára s výkonom iných funkcií, zamestnaní alebo činností podľa čl. 5 ods. 1 až 3,

b) aké zamestnanie vykonáva v pracovnom pomere, obdobnom pracovnom vzťahu alebo štátnozamestnaneckom pomere a akú podnikateľskú činnosť vykonáva popri výkone funkcie verejného funkcionára,

c) aké má funkcie v štátnych orgánoch, v orgánoch územnej samosprávy, v orgánoch právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť a v orgánoch iných právnických osôb; taktiež uvedie, z ktorých uvádzaných funkcií má príjem, funkčné alebo iné požitky a dátum, od ktorého sa ujal výkonu takej funkcie,

d) svoje príjmy dosiahnuté v uplynulom kalendárnom roku z výkonu funkcie verejného funkcionára a z výkonu iných funkcií, zamestnaní alebo činností, v ktorých vykonávaní verejný funkcionár pokračuje aj po ujatí sa výkonu funkcie verejného funkcionára,

e) svoje majetkové pomery a majetkové pomery manžela a neplnoletých detí, ktoré s ním žijú v domácnosti, vrátane osobných údajov v rozsahu titul, meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu, podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho kalendárneho roka,

f) popis daru alebo iných výhod, ktoré verejný funkcionár prijal v kalendárnom roku, za ktorý podáva oznámenie, ak hodnota darov alebo iných výhod od jedného darcu alebo hodnota jedného daru presiahne 10-násobok minimálnej mzdy, vrátane druhu daru a dátum jeho prijatia.

9. Podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona k písomnému oznámeniu podľa odseku 1 verejný funkcionár priloží kópiu

a) podaného daňového priznania k dani z príjmov fyzických osôb za predchádzajúci kalendárny rok alebo

b) iný doklad vydávaný na daňové účely obsahujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok.

10. Podľa čl. 140 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Podľa § 42 ods. 2 písm. w) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je návrh na preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa osobitného zákona.

12. Podľa § 234 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi predpismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

13. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

14. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie vecí

15. Ústavný súd vo veciach týkajúcich sa konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov judikoval, že zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií

spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona (IV. ÚS 177/07, III. ÚS 141/2010, II. ÚS 188/2014).

16. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018). V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

17. Ústavný súd vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov opakovane zdôraznil, že povinnosť orgánov verejnej moci majúcich právomoc rozhodovať v konaní upravenom všeobecne záväznými právnymi predpismi o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (a teda zároveň konkretizovať v odôvodnení rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, zdroj toho-ktorého dôkazu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s ťažiskovými návrhmi a námietkami účastníkov), obe vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy (v prerokúvanom prípade spojené s právom na inú právnu ochranu), sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu konajúceho orgánu verejnej moci a ochranou účastníkov konania pred svojvôľou konajúceho orgánu verejnej moci (II. ÚS 188/2014, I. ÚS 414/2016, II. ÚS 542/2017).

18. Navrhovateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné v dôsledku znenia výroku, že obecné zastupiteľstvo nezistilo dostatočne skutkový stav, z čoho vyplýva nesprávne uložená suma pokuty a porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

III.1 K námietke týkajúcej sa znenia výroku napadnutého rozhodnutia

19. Vo všeobecnosti enunciát (výrok) tvorí jadro a najpodstatnejšiu časť rozhodnutia akéhokoľvek orgánu verejnej moci rozhodujúceho o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb. Výrok je konštitutívnou a esenciálnou súčasťou rozhodnutia, v ňom konajúci orgán vyjadruje svoj záväzný úsudok o predmete konania. Výrok musí byť formulovaný tak, aby z neho bolo jednoznačne zrejmé, ako orgán verejnej moci rozhodol. Po obsahovej stránke musí výrok spĺňať atribúty jasnosti, zrozumiteľnosti, presnosti a určitosti.

20. Zodpovednosť podľa ústavného zákona je zodpovednosťou verejnoprávnou (III. ÚS 132/2015), čo sa okrem iného prejavuje aj v požiadavke takej formulácie výroku meritórneho rozhodnutia, ktorá bráni zameniteľnosti sankcionovaného skutku. Nejde o požiadavku samoučelnú či akademickú. Naopak, má významné procesné a v konečnom dôsledku i hmotnoprávne dopady na páchatel'a skutku (napr. pri skúmaní procesnej prekážky *rei iudicatae* brániacej dvojitému potrestaniu za ten istý skutok; III. ÚS 34/2016).

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

21. Výrok napadnutého rozhodnutia bol definovaný: „Bývalý starosta obce [REDACTED]

- vo vzťahu k oznámeniu za rok 2013 nepodal oznámenie v súlade s čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 30 dní odo dňa začatia výkonu funkcie, teda do 14.01.2015, čím sa dopustil porušenia povinnosti podať oznámenie za rok 2013 v súlade s čl. 7 ods. 1 ústavného zákona,
- vo vzťahu k oznámeniu za rok 2014 nepodal oznámenie v súlade s čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 31.03.2015, čím sa dopustil porušenia povinnosti podať oznámenie za rok 2014 v súlade s čl. 7 ods. 1 ústavného zákona,
- vo vzťahu k oznámeniu za rok 2015 nepodal oznámenie v súlade s čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 30.04.2016, a nebolo k nemu v súlade s čl. 7 ods. 1 ústavného zákona priložené potvrdenie podľa čl. 7 ods. 2 ústavného zákona, čím sa dopustil porušenia povinnosti podať oznámenie... a porušenia povinnosti podať úplné a pravdivé údaje v súlade s čl. 7 ods. 1 a 7 ods. 2 ústavného zákona
- vo vzťahu k oznámeniu za rok 2016 podanému v zákonnej lehote neuviedol v oznámení úplné údaje týkajúce sa jeho majetkových pomerov v súlade... a nepriložil k nemu potvrdenie v lehote podľa... čím sa dopustil porušenia povinnosti uviesť v oznámení úplné údaje podľa...
- vo vzťahu k oznámeniu za rok 2017 podanému v zákonnej lehote neuviedol v oznámení úplné údaje týkajúce sa jeho majetkových pomerov a nepriložil k nemu potvrdenie v lehote podľa... čím sa dopustil porušenia povinnosti uviesť v oznámení úplné a pravdivé údaje v súlade...
- vo vzťahu k oznámeniu za rok 2018 nepodal oznámenie v súlade s čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 31.03.2019, neuviedol v oznámení údaje a nepriložil k oznámeniu potvrdenie podľa... najneskôr do 30.apríla 2019, čím sa dopustil porušenia povinnosti podať oznámenie... a povinnosti uviesť v oznámení úplné a pravdivé údaje...

a

za porušenie povinnosti podať oznámenie za rok 2018 podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona... v lehote ustanovenej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona a za porušenie uviesť

v oznámení za rok 2018 podľa čl. 7 ods. 1 a 2 ústavného zákona úplné a pravdivé údaje, sa ukladá bývalému starostovi obce... pokuta podľa čl. 9 ods. 10 písm. b) v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, t. j. vo výške 8.803,11 €, ktorú je povinný uhradiť...“

22. Podľa ústavného súdu výrok napadnutého rozhodnutia splňa požiadavky kladené na výrok napadnutého uznesenia podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona i judikatúry ústavného súdu. Ústavný súd hodnotí, že výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje skutkovú vetu, t. j. opis konkrétneho konania alebo opomenutia (nepodanie oznámenia v lehote, nepriloženie potvrdenia, neuvedenie údajov), ktorým sa mal navrhovateľ dopustiť porušenia konkrétnych povinností upravených ústavným zákonom.

Vo výroku napadnutého rozhodnutia je uvedené obdobie, v ktorom sa navrhovateľ dopustil porušenia ústavného zákona, je uvedené konanie (resp. opomenutie), ktorým navrhovateľ porušil povinnosti ustanovené ústavným zákonom, je uvedené ustanovenie ústavného zákona, ktoré bolo týmto konaním navrhovateľa porušené, je exaktne uvedená sankcia, ktorá sa navrhovateľovi ukladá za toto porušenie ústavného zákona, a aj právna norma, podľa ktorej sa táto sankcia ukladá.

23. Vo všeobecnosti pri rozhodovaní orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb platí, že enunciat rozhodnutia nemožno interpretovať oddelene od odôvodnenia rozhodnutia. Podľa judikatúry Najvyššieho správneho súdu Československa *„není... žiadného všeobecného, a ani pro případ, o jaký jde, žiadného speciálního ustanovení, které by předpisovalo pro rozhodnutí vydávaná... přesné formální rozlišování mezi enunciatem rozhodnutí a jeho důvody s tím účinkem, že výrok... obsažené formálně v části označené jako odůvodnění nebyly by schopny právní moci. Co úřad vysloviti chtěl a vyslovil, vlastní tenor jeho rozhodnutí, dlužno zjistiti pečlivou interpretací celého rozhodnutí včetně důvodů rozhodovacích, aniž možno omezovati se pouze na tu jeho část, která formálně prezentuje se jako enunciat“* [Boh. A 4808/1925 (sp. zn. 12271/25)].

Artikulované závery sú i po desaťročiach rovnako aktuálne, čoho potvrdením je i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“)

sp. zn. 3 Tost 23/2013 z 24. júla 2013, v ktorom, vychádzajúc z nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 18/2013 z 22. mája 2013, najvyšší súd potvrdil, že pri formovaní právneho názoru musí najvyšší súd akcentovať celý kontext nálezu ústavného súdu, t. j. jeho výrok i odôvodnenie v ich vzájomnej súvislosti. V neposlednom rade možno v tejto súvislosti odkázať aj na rozhodovaciu činnosť Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“), podľa ktorej výrok súdneho rozhodnutia musí byť interpretovaný v rámci odôvodnenia tohto rozhodnutia (pozri rozsudok Súdneho dvora vo veci Robert Bosch GmbH v. Hauptzollamt Hildesheim zo 16. 3. 1978, č. 135/77, European Court Reports 1978-00855).

24. Ústavný súd vo veci sp. zn. II. ÚS 188/2014 týkajúcej sa konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov zdôraznil, že povinnosť orgánov verejnej moci majúcich právomoc rozhodovať v konaní upravenom všeobecne záväznými právnymi predpismi o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (a teda zároveň konkretizovať v odôvodnení rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, zdroj toho-ktorého dôkazu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s ťažiskovými návrhmi a námietkami účastníkov), obe vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy (v prerokúvanom prípade spojené s právom na inú právnu ochranu), sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu konajúceho orgánu verejnej moci a ochranou účastníkov konania pred svojvôľou konajúceho orgánu verejnej moci.

25. Vychádzajúc z uvedeného, poukázaním na konkrétne znenie výroku napadnutého rozhodnutia je možné konštatovať, že návrh v tejto časti je možné odmietnuť z dôvodu jeho zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2 K námietke nedostatočného zistenia skutkového stavu

26. Navrhovateľ napadnutému rozhodnutiu vytykal, že obecné zastupiteľstvo nedostatočne zistilo skutkový stav, pokiaľ sumu udelenej pokuty vyrátalo z príjmu navrhovateľa, ktorý bol samotným obecným zastupiteľstvom spochybnený.

V tejto súvislosti sa v relevantnej časti napadnutého rozhodnutia uvádza: „*Bývalý starosta týmto porušil vo vzťahu k oznámeniu za rok 2018 povinnosť uviesť úplné údaje... a povinnosť podať oznámenie...*

... za porušenie povinnosti podať oznámenie... v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára...

... ak uvedie v oznámení podľa čl. 7 neúplné alebo nepravdivé údaje týkajúce sa jeho majetkových pomerov, sa ukladá pokuta v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu... Základom pre stanovenie výšky sankcie je aj v danom prípade kalendárny rok, ktorý predchádzal roku, v ktorom došlo k porušeniu povinnosti... V danom prípade je preto relevantný ročný príjem podľa oznámenia za rok 2018...

Z hľadiska počtu porušení ústavného zákona ide o kumuláciu konaní v rámci toho istého funkčného obdobia účastníka konania ako verejného funkcionára v rôznych časových obdobiach...

... kumulatívne uloženie pokuty za všetky porušenia ústavného zákona, ku ktorým došlo počas funkčného obdobia, ex post po skončení funkčného obdobia účastníka konania neplní preto preventívny účel sankcie a nenapĺňa ciele sledované ústavnou úpravou ochrany verejného záujmu. Obecné zastupiteľstvo... preto ustálilo, že ústavne konformným je iba sankcionovanie účastníka konania za porušenie povinností podľa čl. 7 za rok 2018.“

27. Podľa názoru ústavného súdu odporca určil sumu sankcie za porušenie povinností správne, vo výroku napadnutého rozhodnutia ju celkom jasne uviedol a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľne, dostatočne a ústavne udržateľne odôvodnil. V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa smerujúcou proti sume pokuty ústavný súd poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľ bol vyzvaný, aby sa k predmetu konania vyjadril (na jeho žiadosť mu bola lehota na vyjadrenie predĺžená), avšak toto právo

nevyužil. Obecné zastupiteľstvo teda nemalo inú možnosť ako pre potreby určenia sumy pokuty využiť ako podklad oznámenie za rok 2018 podané samotným navrhovateľom.

28. Ústavný súd tiež judikoval, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov leží dôkazné bremeno primárne na dotknutom verejnom funkcionárovi (navrhovateľovi), ktorý k tomu, aby bol v konaní pred ústavným súdom úspešný, musí preukázať, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, teda že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z tohto ústavného zákona neporušil, a preto nebol dôvod na to, aby bol sankcionovaný napadnutým rozhodnutím, ktorého súčasťou je spravidla aj pokuta (II. ÚS 125/2016, II. ÚS 787/2016, III. ÚS 632/2017).

29. Na tomto mieste ústavný súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že navrhovateľ ani v konaní pred ústavným súdom neuviedol žiadne relevantné informácie, ktoré by boli schopné sumu uloženú pokuty spochybníť.

Ústavný súd preto aj túto časť návrhu považuje za zjavne neopodstatnenú.

III.3 K námietke nezohľadnenia zdravotného stavu

30. Ústavný súd považuje návrh vo vzťahu k uvedenej námietke tiež za zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ navrhovateľ poukázal na svoju dlhodobú práceneschopnosť s tým, že odporcu na túto skutočnosť upozornil aj v žiadosti o predĺženie lehoty na vyjadrenie, ústavný súd uvádza, že z jeho hľadiska je kľúčové, že zlý zdravotný stav ako prekážka nesplnenia oznamovacej povinnosti podľa ústavného zákona nie je relevantným argumentom a ospravedlnením nesplnenia tejto povinnosti. Ľudsky je pochopiteľné, že navrhovateľ zažíval v čase rozhodnom pre splnenie oznamovacej povinnosti podľa čl. 7 ústavného zákona zdravotné ťažkosti, avšak ústavnoprávne ide o argument irelevantný a dôvod, ktorý nezbavoval navrhovateľa povinnosti podať včasne oznámenie, prípadne potvrdenie v zmysle čl. 7 ods. 1 a 2 ústavného zákona.

III.4 K námietke o porušení zákona o slobodnom prístupe k informáciám

31. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu argumentuje porušením povinností vyplývajúcich zo zákona o slobodnom prístupe k informáciám spočívajúcim v nezverejnení obsahu zápisnice z rokovania obecného zastupiteľstva, na ktorom bolo uznesením prijaté napadnuté rozhodnutie (v čase rozhodovania ústavného súdu je zápisnica na webovej stránke obce zverejnená, pozn.), ústavný súd uvádza, že vo vzťahu ku konaniu podľa § 234 zákona o ústavnom súde je táto argumentácia irelevantná. Navrhovateľ má možnosť využiť argumentáciu o porušení zákona o slobodnom prístupe k informáciám v rámci správneho súdnictva a poskytnúť ochranu právam navrhovateľa je povinný príslušný krajský súd. Túto časť návrhu je teda potrebné odmietnuť na predbežnom prerokovaní návrhu z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

32. Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že argumentácia navrhovateľa smerujúca proti napadnutému rozhodnutiu nie je dôvodná, teda nezakladá také dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prípadnom prijatí návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd preto návrh navrhovateľa ako celok odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. a) a g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu